

**PREDICA LA DUMINICA A-V-A DUPĂ RUSALII
VINDECAREA CELOR DOI DEMONIZAȚI
DIN ȚINUTUL GADAREI**

Preot dr. Ionel Popescu

**THE HOLY HEALING OF THE TWO DEMONIZED ON THE LAND
OF GADARE**

Abstract: The Holy Gospel read today at the Divine Liturgy has many and profound meanings for man today. We must first understand that demonizations are an objective reality and not a product of human imagination. Common in Antiquity, they are also found in the Old Testament period, not a few being the scriptural texts that record them. As believers, we must not fear the power of the devil, for he can have dominion over us only as far as we can.

Keywords: demonization, human, scriptural, dominion, Gospel

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh!

Matei 8, 28-34; 9,1

„În vremea aceea, când a trecut Iisus dincolo, în ținutul Gherghesenilor, iată că l-au întâmpinat doi îndrăciți, care ieșeau din morminte, foarte furioși, încât nimeni nu putea să treacă pe drumul acela. Și iată au început să strige și să zică: ce ai cu noi Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești? Și era departe de ei o turmă mare de porci la păscut. Iar diavoliil îl rugau, zicând: dacă ne scoți afară, dă-ne voie să ne ducem în turma de porci. Atunci EL le-a zis: duceți-vă! Iar ei ieșind s-au dus în turma de porci; și îndată toată turma de porci s-a aruncat de pe țărm în mare și s-a înecat în apă. Atunci păzitorii au fugit și, ducându-se în oraș, au povestit tot ce se petrecuse și cele întâmplate cu cei îndrăciți. Îndată tot orașul a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să plece din ținutul lor. Și intrând în corabie, Iisus a trecut dincoace și a venit în orașul Său.”

Iubiți credincioși și credincioase,

În fiecare zi de duminică ne îndreptăm pașii spre sfânta biserică cu credința că, fiind în casa lui Dumnezeu, ne întâlnim cu El și punem înaintea Sa inima noastră adesea învolburată de tristețe și deznădejde, de răutăți și de multe alte păcate. Când venim la biserică, găsim liniștea după care suspinăm toată viața, pentru că, în lăcașul sfânt ne regăsim pe noi înșine în comuniune de iubire cu Tatăl Ceresc, cu Maica Domnului cu toți sfinții; ba chiar și cu cei care au plecat pe celălalt tărâm al existenței umane, adică în Împărăția lui Dumnezeu.

Biserica deschide fereastra sufletului nostru către o nouă învățătură și ne îndrumă pașii pe cărarea cerului. În fiecare duminică și sărbătoare ne bucurăm duhovnicește ascultând cuvântul lui Dumnezeu și Evanghelia Domnului Hristos, despre minunile săvârșite de El, despre rugăciunea Sa pilduitoare pentru noi, despre pătimirile și învierea Sa din morți.

Duminica aceasta pune înaintea ochilor noștri sufletești încă una dintre minunile săvârșite de Domnul Hristos și anume vindecarea a doi oameni care, nu se știe din ce motive, au ajuns să fie stăpâniți de duhurile necurate. Multe boli există în lumea aceasta, însă cea mai cumplită este boala sufletului. Sunt atâtea boli grele, boli incurabile care sau abătut asupra omenirii și datorită nouă, oamenilor care, nu de puține ori ne-am îndepărtat de Dumnezeu, nu de puține ori am încălcat poruncile Sale, nu de puține ori am uitat că nu suntem doar trup, ci suntem și suflet.

Dar, precum relatează Sfântul Evanghelist Matei, parcă nu este nimic mai înspăimântător ca cei doi oameni posedați de duhurile necurate, încât nu mai erau ei înșiși, erau depersonalizați și dezumanizați, nici nume nu mai aveau, a căror rațiune, stăpânită de aceste duhuri, era atât de afectată încât au ajuns să trăiască în condiții inumane, în afara familiei și a localității din care proveneau. Trăiau prin morminte, considerate locuri necurate în perioada vechitamentară, erau deosebit de violenți și nimeni nu îndrăznea să treacă prin locurile unde ei pătimeau. Situația lor era atât de gravă, încât nici cei apropiați nu mai aveau nădejde că îi vor vedea vreodată înapoi în sânul familiei.

Domnul Hristos, venit pe pământ ca să elibereze pe om de sub stăpânirea diavolului și a morții și nu putea rămâne insensibil la suferința și la necazul acestor făpturi ale lui Dumnezeu, a acestor bolnavi sufletește, creați după chipul Părintelui ceresc. De aceea, după săvârșirea minunii de oprire a furtunii iscate pe lacul Ghenizaret, a mers în părțile ținutului Gherghesenilor sau al Gadarenilor, unde pătimeau acești doi oameni stăpâniți de diavol. Ținutul acela face parte astăzi din Iordania și se află în partea de sud-est a Mării Galileii, fiind bine cunoscut în antichitate, pentru că acolo erau băi termale, folosite de romanii care veneau la tratament pentru tămăduirea neputințelor trupești.

Gadara făcea parte, de asemenea, din uniunea celor 10 cetăți, numite Decapole, de care aparținea și Amanul, capitala de azi a Iordaniei, numită în

vechime Filadelfia. Constituite într-o uniune economico-financiară, așa cum este astăzi Uniunea Europeană, cele 10 cetăți, din rândul cărora făcea parte și Gadara, nu erau unite și din punct de vedere spiritual, preocupările lor fiind strict de natură materială. Gadarenii sau gherghesenii erau păgâni și creșteau porci, îndeletnicire care nu se întâlnea în Țara Sfântă, la „poporul ales”, porcii fiind considerați, în Legea veche, animale spurcate. Porcii crescuți de gadareni erau comercializați în cetățile Decapolei și în alte părți, aducând un venit substanțial locuitorilor aceluși ținut.

Domnul Iisus merge acolo, așa cum a mers și în ținuturile samarinenilor, ale Tirului și Sidonului, merge acolo pentru că Îl chema suferința umană, nu putea să nu-i ajute pe acei necăjiți și merge pentru că voia să-i redea familiilor lor, să-i elibereze de sub puterea duhurilor rele. Și merge acolo pentru a ne învăța și pe noi, cei de astăzi, nu de puține ori necredincioși, că El este stăpânul lumii, stăpânul vieții și al morții, Căruia i se supun și duhurile necurate.

Dreptmăritori creștini,

De-a lungul misiunii noastre pastorale întâlnim credincioși mai puțin familiarizați cu învățătura de credință a Bisericii care se confruntă cu probleme minore de familie, de sănătate ori de serviciu, pentru „rezolvarea” cărora solicită preotului citirea Moliftelor Sfântului Vasile cel Mare împotriva duhurilor necurate. Aceste rugăciuni se citesc, însă, numai în situații speciale, îndeosebi asupra celor ce sunt posedați de către diavol și necesită o pregătire intensă, cu post, rugăciune, sfânta Liturghie, împărtășanie și spovedanie, atât din partea preotului cât și a credincioșilor pentru care sunt săvârșite.

Prin săvârșirea acestei minuni, Domnul nostru Iisus Hristos ne învață că lucrarea diavolului poate fi stopată „cu rugăciune și cu post” (Matei 9, 29), știind că, de cele mai multe ori, răul din viața noastră nu este din pricina demonizării, ci din cauza unei vieți păcătoase. Orice s-ar întâmpla cu noi, să nu uităm că nu diavolul este stăpânul lumii, ci Dumnezeu, așa cum ne învață Cartea Sfântă: „Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea și toți ce locuiesc întru ea” (Psalmul 23, 1). Fiind stăpân „al tuturor celor văzute și nevăzute”, Dumnezeu este și stăpânul duhurilor rele, al demonilor, creaturi rele care la origine au fost create bune, dar mai apoi au devenit rele prin singură voința lor, prin neascultare și mândrie, pentru că voiau să devină dumnezei.

Fiul lui Dumnezeu merge în părțile Gadarei și demonii Îl întâmpină mărturisind că Iisus nu este un om oarecare, ci este Fiul lui Dumnezeu: „*ce ai cu noi Iisuse, Fiul lui Dumnezeu?*”; deci recunosc, pe de o parte, că El este Fiul lui Dumnezeu, „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat” și că, la sfârșitul veacurilor, El nu va judeca doar oamenii, doar pe noi, ci Îi va judeca și pe demonii care știau ce soartă îi așteaptă pentru răul săvârșit pe pământ, fapt pentru care îi spun Domnului: „*Ai venit aici mai înainte de vreme ca să*

ne chinuiești?” Demonii în loc să fi îngenunchiat în fața lui Dumnezeu și să spună: „Doamne, iartă-ne!”, îi cer să-i trimită în turma de porci, ei înșiși simbol al demonilor, ca să facă în continuare rău, să producă pagubă acelor locuitori. Pe de altă parte, producând această pagubă demonii doreau să-i întoarcă pe gherghesenii împotriva lui Iisus; așa lucrează cel rău și ne întoarce adesea împotriva lui Dumnezeu.

Domnul Iisus Hristos vindecă pe cei doi năpăstuiți, stăpâniți de forțele răului, însă locuitorii Gadarei nu s-au ridicat la înălțimea minunii săvârșite, nu i-au mulțumit Domnului pentru binele făcut concetățenilor lor, ci mai mult, l-au cerut să plece dincolo de hotarele lor, să părăsească ținutul Decapole. Nu aveau nevoie de Dumnezeu, ci de porci și de bani. Nerecunoștința lor față de Hristos Domnul este uriașă. Pervertiți sufletește, gadarenii nu mai aveau sentimente umane, nu s-au bucurat de vindecarea celor doi concetățeni și nu au înțeles că, prin mila Domnului, au fost salvați de prezența înfricoșătoare a acestor bieți oameni care îi terorizau, fiind stăpâniți, în totalitate, de puterea diavolului.

Iubiți credincioși și credincioase,

Această atitudine nu mai are nevoie de nicio explicație. Să-L alungi pe Dumnezeu de la tine, El care ți-a făcut atâta bine, care te-a creat și Care îți dă viață, ca să te bucuri de ea și să dobândești în viața aceasta mântuirea este un lucru inexplicabil. Aceasta denotă că locuitorii Gadarei nu erau preocupați de aspectele spirituale; că nu aveau valori spirituale și morale, ci trăiau doar pentru pâinea cea de toate zilele, că se concentrau doar asupra aspectelor materiale ale vieții, neglijând tocmai ceea ce este mai important: relația cu Dumnezeu, cu credința și cu semenii aflați în situații dificile de viață.

Așa gândeau locuitorii Gadarei, care nu au înțeles scopul venirii lui Iisus în lume și în ținutul lor. Nu au înțeles, precum samarinienii, că Domnul a venit la ei ca să le deschidă mintea și sufletul și să înțeleagă cuvântul Evangheliei.

Gadarenii nu sunt însă un caz singular în istoria religioasă a omenirii. Sunt și în zilele noastre mulți care nu doresc să vorbim despre Dumnezeu și Îl alungă pe Domnul din viața lor. Spre pildă, în Constituția Uniunii Europene nu a fost acceptat numele lui Dumnezeu, nu este recunoscut rolul Bisericii și al creștinismului, valori care stau la baza educației, științei și culturii europene. O uniune de state Îl alungă pe Dumnezeu din istorie și din viața spirituală a popoarelor Europei, așa cum l-au alungat locuitorii de altădată ai Gadarei și ai Gherghesenilor. La rândul nostru și noi Îl alungăm pe Dumnezeu din viața noastră prin cuvintele și gândurile noastre necurate, prin păcatele noastre, prin tendința noastră de a pune accentul doar pe aspectele materiale.

Dacă am merge duminică dimineața în piețele din Timișoara și i-am ruga pe cei care își comercializează produsele: „Fraților, surorilor, renunțați astăzi

la aceste preocupări comerciale și veniți să ne rugăm împreună, în sfânta biserică!”, care ar fi reacția? Cred că am risca să fim jigniți, bruscați și alungați. Dacă am merge duminică într-un loc de recreere pentru mii de oameni și am a spune: „Haideți, fraților, două ceasuri la biserică, să înălțăm o sfântă rugăciune”, câți ne-ar asculta? Cred că niciunul!

Iată un alt mod de a nu asculta de Dumnezeu, de a prefera să trăiești cu grijile și plăcerile vieții, așa cum au trăit locuitorii de altădată ai Gadarei, despre care amintește Sfântul Evanghelist Matei.

Sfânta Evanghelie citită azi la dumnezeiasca Liturghie are multe și profunde semnificații și pentru omul zilelor noastre. Mai întâi, trebuie să înțelegem că demonizările sunt o realitate obiectivă și nu un fruct al imaginației oamenilor. Frecvente în perioada Antichității, ele sunt întâlnite și în perioada Vechiului Testament, nu puține fiind textele scripturistice care le consemnează. Ca și oameni credincioși, noi nu trebuie să ne temem de puterea diavolului, pentru că el poate avea stăpânire asupra noastră numai în măsura în care noi îi permitem.

Din sfânta Evanghelie se vede clar că diavolii se închină înaintea Mântuitorului, oamenii însă nu numai că nu se închină ci îl alungă din cetatea lor.

Domnul Hristos împlinește dorința duhurilor necurate de a le permite să intre în turma de porci, pentru că vremea judecății lor nu sosise încă. Turma de porci se aruncă în Marea Galileii și se îneacă, ceea ce înseamnă că cei ce se lasă ademeniți de demoni sunt destinați morții, întrucât nu împlinesc voia lui Dumnezeu, Care ne cheamă la viață, ci voia celui rău.

În vremurile tulburi pe care le trăim, amenințate de demonii puterii, luxului, răutății, dezbinării, neîncrederii, vrăjmășiei și a lipsei de iubire, demonizarea sufletului riscă să devină o realitate cruntă, de care numai Dumnezeu, dacă nu-l alungăm din viața noastră, ne poate salva.

De mare folos pentru creștinii de azi și de totdeauna este cuvântul, e adevărat foarte aspru, al Sfântului Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului. Acest Sfânt Părinte ne-a dăruit o învățătură memorabilă cu privire la modul nostru de viață, de care ar trebui să ținem seama: „Oamenii care trăiesc asemenea porcilor, ajung repede pe mâna demonilor, cei care au comportamentul porcilor din evanghelie, nu numai că se îndrăcesc, dar se pot arunca uneori și în prăpastie, pierzându-se”. Sfântul Ioan Gură de Aur, patriarhul Constantinopolului, ne îndeamnă, așadar, să nu trăim în această viață ca și necuvântătoarele, ci să ne trăim viața frumos, ca purtători ai chipului lui Dumnezeu în noi și ca fii ai lui Dumnezeu, prin harul Sfântului Botez. Amin!